

[Justitsministeren.]

internordisk skal føres, bl. a. fordi reglerne på dette område, såvel hvor det drejer sig om pressens stilling som om offentlighedsprincippets mere eller mindre fuldstændige gennemførelse, er forskellige de nordiske lande imellem. Disse problemer må vi naturligvis drøfte.

Jeg har for min del ikke taget stilling til, om gennemførelse af fuld offentlighed medfører nødvendigheden af ændring i loven om pressens brug, men jeg peger på, at kommissionen selv har fremhævet, at der er en sammenhæng, og jeg beder om, at man, når man erklærer sig for tilhænger af den fulde offentlighed, da også overvejer, om man vil drage de nødvendige konsekvenser heraf.

Til det ærede medlem frk. Helga Pedersen vil jeg gerne sige, at regeringen ikke ved at acceptere de nordiske forhandlinger har taget stilling til, om man senere vil vende tilbage med et forslag om fuld offentlighed. Hertil er stilling ikke taget; det vil jeg gerne have understreget.

Når jeg ikke nævnte det ærede medlem i fremsættelsestalen, er det, fordi jeg ved, hvor beskedent et menneske det ærede medlem er. Jeg ville meget nødtigt drage et enkelt navn frem og ligesom pålægge det ærede medlem et ansvar for en regeringshandling her. Men vi var altså i og for sig enige med det ærede medlem i, at det nok var rigtigere at tage det skridt for skridt og indhøste de erfaringer, som kunne indhøstes via lovgivningen om partsoffentlighed, inden vi gik videre.

Det ærede medlem nævnte en lang række forvaltningsretlige problemer. Må jeg i denne forbindelse sige, at vi i øjeblikket er i færd med at nedsætte et udvalg, der skal behandle det spørgsmål, hvorvidt personer, der retter henvendelse til administrationen, kan få ret til på det offentlige bekostning at gøre brug af advokathjælp eller anden bistand. Spørgsmålet er så uhyre indviklet, fordi administration er mange ting, men der er ikke tvivl om, at der er visse administrative områder, hvor det må anses for rimeligt, at borgeren kan opnå den hjælp, en advokat kan give ham, og at det offentlige da i givet fald må træde til med betaling, medens det på en række andre administrative områder vil være ganske meningsløst at mobilisere advokathjælp.

Det, vi altså er i færd med at nedsætte et udvalg om, er også et problem i forbindelse med borgernes beskyttelse i forhold til forvaltningen, et problem, som i øjeblikket har en vis aktualitet.

Den artikel, som universitetsadjunkt Krarup har skrevet i Ugeskrift for Retsvæsen, vil naturligvis efter anmodning blive tilstillet udvalgets medlemmer. Jeg kan måske allerede på nuværende tidspunkt sige, at det er mit indtryk, at der nok er nogle misforståelser i artiklen, men det er naturligt, at vi gennemgår de indvendinger, adjunkt Krarup har rettet mod forslaget.

Vedrørende problemet om særlig instans, hvor aktindsigt er afvist af administrationen, vil jeg gerne sige, at jeg er ikke tilhænger af indførelse af ankeinstans, og jeg vil se således på det, at statsretligt er det vel knap nok rigtigt, at en sådan ankeinstans skulle kunne tilsidesætte den øverste administrative myndigheds afgørelse. Forholdet er altid det, at man kan anke til den øverste administrative myndighed, man kan gå domstolsvejen, og man kan gå til ombudsmanden.

Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Mose Hansen delte min opfattelse på dette punkt.

Til det ærede medlem frk. Helga Pedersen vil jeg yderligere sige, at spørgsmålet om tavshedspligt er dog vist løst i det fremsatte lovforslag, og jeg vil gerne understrege over for det ærede medlem hr. Mose Hansen, at det er rigtigt, at regeringsforslaget her går et skridt videre end kommissionsforslaget.

Jeg er enig i, at problemet om mundtlig forhandling kan have sin betydning, og jeg giver det ærede medlem frk. Helga Pedersen ret i de betragtninger, hun fremsatte herom, men peger ydermere på, at kravet om mundtlig forhandling også omfattes af § 10, stk. 1. Jeg tror, at jeg med disse bemærkninger også har svaret det ærede medlem hr. Thestrup.

Til det ærede medlem fru Else-Merete Ross vil jeg gerne sige, at det ærede medlem rejste et meget interessant spørgsmål, idet det ærede medlem så at sige sagde: når et regeringsforslag kommer, giv mig da argumenter imod det. Det er naturligvis et stort krav at stille til den minister, der kommer med et forslag, men jeg forstår tankegangen. Dog vil jeg gerne sige til det ærede